

ROK 1996

Hlavná cena XXVIII. ročníka Jašíkových Kysúc:

Pribylincová Eva

Narodila sa 28.4.1979 v Trstenej. Svoju prvú poviedku napísal v 2. ročníku strednej školy. Zúčastnila sa na rôznych súťažiach, v ktorých žala úspechy na prvých priečkach.

List mame

(Úryvok)

Na našej ulici sme mali jeden múrik. Deti si naň písali rôzne veršičky, maľovali srdiečka. Tento múrik sa tak stal ich dôvernou stenou, kde mohli povedať alebo napísať, čo im ležalo na srdiečku. Vedeli, že majú s múrikom nejaké tajomstvo. Ak ho neskôr dokázali preskočiť, mohli si pošepkať, že sú už veľkí. Kto ho však raz preskočil, nikdy sa nevrátil k písaniu, ale tento múrik iba preskakoval. Tajomstvá zostali. V trinástich rokoch sa to podarilo aj mne. Na túto udalosť som vôbec nezabudla. Ani vtedy, keď mi odletel do neba jediný anjel, ktorého som mala, ani vtedy, keď sa chápanie niekoľkých zmien stalo ťažkou skúškou môjho študentského pomaly dospievajúceho „ja“.

Z denníčka.

Milá mamina,

Pondelky sú zvláštne dni. Teda aspoň pre mňa. To, že týmto dňom začína týždeň, je úplne v poriadku. Mne sa odlišuje niečím iným. V nedeľu mi nie vždy rýchlo padajú viečka na spanie a tak si čítam knihu. Po chvíľke dám na uši walkman a počúvam rádio. Keď časové znamenie ohlásí, že je práve nový deň, k tomu pondelok, rozleje sa vo mne pocit horúceho čaju, pretože si uvedomím, že je to určitým spôsobom milé. Mám na mysli, že ľudia pokojne spia, zatiaľ čo čas ide a ide, až napokon zazvoní o piatej hodine ráno otcovi budík, môj nevlastný brat sa otočí na druhú stranu postele a iste sa cez rolety prešmykne ráno. A pritom už o štyri hodiny skôr hádzali v pekárniach do pecí rožky a v rádiu pripravovali čerstvé správy. Preto mám rada pondelky. Ja viem, som romantik, ale chcela som ti o tom povedať.

Aj dnes je pondelok. V škole sme dostali úlohu napísať list pre mamu. Rozhodla som sa, že to urobím aj ja. Zhasla nám síce električka, ale s desiatimi sviečkami sa zvládne všetko. Dávno som uvažovala, že napísať niečo také by nebol zlý nápad, no nevedela som či existuje poštár, ktorý by ti ho doručil. Ja o žiadnom takom neviem ani teraz, ale kašleme na to, dobre? Budeme si kecať cez list. Napíšem o tom, čo sa zmenilo, čo som zmenila ja a čo zmenilo mňa. (tuším som použila v jednej vete trikrát slovičko zmeniť, čo nie je práve najlepšie a profesorka sa to nebude páčiť určite, ale nevadí, skúsime to nechať)